

Et ægtepar, hvor den ene ægtefælle har særbørn og ingen indkomst, medens den anden ægtefælle har betydelig indkomst over de 110.000 kr., vil få fuldt børnetilskud, medens et ægtepar med fællesbørn, hvor den ene har indtægt som faglært og den anden som ufaglært på tilsammen over 110.000 kr., vil blive ramt af loven.

Det uheldige samspil imellem skat og sociale ydelser øger den økonomiske ulighed imellem gifte samlevende og ugifte samlevende med samme husstandsindkomst.

Så længe indkomstskatten ikke er fjernet, ville en lineær nedsættelse af børnetilskuddene være det rimeligste, idet en sådan ordning kunne gennemføres uden omkostninger i form af en forøgelse af det administrative personale.

Spareforslaget betyder en reallønsnedgang, som især vil ramme mellemindtægterne.

Et *mindretal inden for mindretallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) udtaler, at socialistisk folkeparti ved tidligere lejligheder har talt for, at der kunne være noget socialt retfærdigt i at gøre børnetilskuddet afhængigt af forældreindtægten. Dette er fortsat socialistisk folkepartis principielle standpunkt. Imidlertid finder mindretallet af flere grunde det foreliggende forslag uacceptabelt. Det skal ses som led i den større helhed, i hvilket det indgår, og som udgør et meget alvorligt angreb på almindelige lønmodtageres realindkomster. I denne situation kan mindretallet ikke acceptere, at familier med børn skal rammes ekstra hårdt. Hvis et beløb svarende til det, der spares på forslaget, var blevet anvendt f.eks. til at lette byrderne for de fattigste børnefamilier eller til at lette betalingen for daginstitutionspladser, kunne socialistisk folkeparti have støttet det.

Derudover anser mindretallet den skattepligtige indkomst for at være et aldeles uanvendeligt instrument til udmåling af sociale tilskud, så længe der ikke er foretaget en grundig oprydning i den fradragsjungle, der gør det muligt for befolkningsgrupper med høje indtægter at manipulere deres skattepligtige indkomst til et minimum, mens almindelige lønmodtagere uden særlige fradrag ikke har denne mulighed.

Et *andet mindretal inden for mindretallet* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) kan under de nuværende forhold ikke acceptere sociale nedskæringer under nogen omstændigheder. Ændringer i retning af indtægtsbestemte ydelser kan kun forhandles med mindretallet, hvis der anvendes en bruttoberegning. Mindretallet kan ikke medvirke til ensidigt at øge skattetrykket på 125.000 familier med det eneste kriterium, at de har forsørgerpligt over for børn.

Et *tredje mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) vil nærmere redegøre for sin stilling.

Et *fjerde mindretal* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) er imod indtægtsbestemte børnetilskud og vil nærmere redegøre for sin stilling.

Ændringsforslag.

Af et *mindretal* (Peter Holst (V), Bertel Haarder (V), Anna Dorith Skriver (V) og Jacob Sørensen (V)):

Til § 1.

1) Nr. 1 affattes således:

„1. I § 2, stk. 1, ændres „1.568 kr.“ til: „1.420 kr.““

2) Nr. 2 affattes således:

„2. I § 2, stk. 2, ændres „2.364 kr.“ til: „2.216 kr.““

3) Nr. 4, 5, 9 og 10 udgår.

Til § 2.

4) Paragraffen affattes således:

„§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, dog træder § 1, nr. 1 og 2, først i kraft den 1. april 1977.“

Til lovforslagets titel.

5) Undertitlen affattes således:

„(Nedsættelse af almindeligt og forhøjet børnetilskud).“